

Saskia Giorgini wordt gedreven door de zoektocht naar essentie

TOVENAAR ZONDER MAGIE

*Pianiste SASKIA GIORGINI, dochter van een Nederlandse moeder en een Italiaanse vader, kreeg haar eerste piano's toen ze vier jaar oud was. Daarna is de passie voor muziek en haar instrument alleen maar gegroeid. Onlangs bracht ze, samen met de Engelse tenor Ian Bostridge, een album uit met daarop Schuberts *Die schöne Müllerin*. Giorgini vertelt over het proces, creatieve vrijheid en haar drang om te graven naar de essentie.*

Tekst: ELENi TSOLODIMOS

Foto: CHRISTINE RECHLING

Een album opnemen vindt Saskia Giorgini spannend, omdat ze haar gevoel en gedachtegoed vastlegt, waar muziek doorgaans veranderlijk is. "Je moet belangrijke keuzes maken, want het resultaat is blijvend. Het groeit niet met je mee. Muziek heeft altijd een bepaalde zwaarte en betekenis, maar bij een album zijn deze waarden gebaseerd op een momentopname. Dat maakt opnemen opwindend, maar het is ook een lang proces van denken en fantaseren." Door het coronavirus vertraagde het hele proces rondom de opname. De blijdschap is daarom extra groot nu het album klaar is. Lachend vertelt Giorgini: "Het duurde langer dan bevallen. Het album voelt bijna als een kind!"

Ze nam haar nieuweling op met Ian Bostridge. De twee ontmoetten elkaar toen Giorgini anno 2016 insprong voor een andere pianiste tijdens het Kammermusikfestival in het Zwitserse Boswil en het Internationaal Kamermuziek Festival Utrecht. Inmiddels is de pianiste een van zijn vaste muzikale begeleiders. "Ik bewonder hem. Daarnaast hebben we een erg democratische manier van samenwerken. Hij luistert naar me. Ik ben bedachtzaam en hij werkt juist meer instinctief. Dat maakt onze samenwerking harmonisch."

ANDERE TIJDGEEST

In het verhaal van *Die schöne Müllerin* kan Giorgini zich bijna verliezen. "Ik vind het bijzonder om me

een leven voor te stellen waarin alles zó intens wordt ervaren. Dat alles is vormgegeven met zulke simpele muzikale middelen. Erg mooi en krachtig."

Die schöne Müllerin is een verhaal over adolescentie. Over liefde en verlies, het liefdesleven van een jongeman. "Sommigen zien het als een dramatisch en tragisch verhaal, omdat het einde heel intens wordt. Anderen interpreteren het als naïef. Ik ben gek op het werk van Schubert. Op zijn muziek moet ik me zó hard concentreren, dat ik bijna in een andere wereld beland."

Die schöne Müllerin is het tweede album van Giorgini. Vorig jaar bracht zij haar eerste soloalbum uit, *Enescu*, met daarop muziek van de componist George Enescu. Ook van zijn werk is de pianiste een groot bewonderaarster. Daarom had zij de ambitie om zijn muziek aan meer mensen ten gehore te brengen. Daarentegen geniet *Die schöne Müllerin* al grote bekendheid. "Bij dit album ging het me meer om het brengen van een andere interpretatie in een andere tijdgeest."

DIRECTE CONNECTIE

De meest gebruikte emoties in muziek zijn liefde en afwijzing. Dat heeft volgens Giorgini alles te maken met de herkenbaarheid van deze onderwerpen. De pianiste raakt geïnspireerd door de romantische periode, maar vindt muziek uit de twintigste eeuw nog véél spannender. "De taal van muziek uit de twintigste eeuw over extreme onderwerpen als destructie, eenzaamheid en dood komt op een heel andere manier tot uiting en vind ik prachtig."

Paspoort
SASKIA
GIORGINI

Geboren: 1985,
Moncalieri (Italië)

Instrument:
Piano

Opleiding:
Conservatorio
Statale di Musica
"Giuseppe Verdi",
Accademia
Pianistica di
Imola,
Mozarteum
University
Salzburg

Prijzen: O.a.
tweede prijs,
Mozart-prijs en
publieksprijs
tijdens de Prix
d'AmadèO (2012),
speciale Chop-
in-prijs tijdens de
Ferruccio Busoni
International
Piano Competi-
tion (2015) en
winnaar van de
International
Mozart Competi-
tion (2016)

Giorgini omschrijft haar ambacht niet enkel als het maken van muziek, maar ook als het vertellen van een verhaal, waarin ze de luisteraar wil meenemen in haar emoties. Hoe meer zij het voelt, des te beter zij het kan overbrengen op anderen. "Je gaat er ontvankelijk in en kunt er tot tranen toe geroerd uitkomen. Dat is een heel sterke en directe connectie met het gedachtegoed van anderen. Ik wil mensen meenemen op de muzikale reizen die ik zelf maak. Verdwalen in de muziek is een van mijn favoriete dingen om te doen. Daarom maak ik graag muziek over onderwerpen die ik zelf niet heb 'geleefd'."

Om de vraag of creatieve vrijheid belangrijk voor haar is, moet ze zachtjes lachen. "Creatieve vrijheid heb ik nodig, anders sterf ik vanbinnen. Ik kan onmogelijk verveeld raken als ik deze creativiteit blijf opzoeken. Het proces van iets creëren uit een muziekstuk dat op een stuk papier is geschreven, vind ik fantastisch. Met een instrument breng je het tot leven. Eigenlijk ben je een tovenaars, maar dan zonder magie."

ECHTE PRESSIE

Giorgini sleepte bij prestigieuze competities prijzen in de wacht en haar laatste recital werd door *The Observer* omschreven als spannend en onberispelijk. Toch brengen deze prestaties geen extra druk met zich mee. Ze vindt het fijn als mensen haar werk waarderen, maar de echte pressie komt vanbinnen. "Wat mij drijft, is niet perfectie, maar de behoefte zo diep mogelijk te graven in de essentie van een stuk. Hoe dieper ik graaf, hoe interessanter het wordt. En ik wil altijd zo diep mogelijk gaan. Om anderen iets te laten voelen, maar ook om mezelf te drijven tot emoties die ik niet eerder heb ervaren. Het spelen wordt alsmaar interessanter. Elke ervaring kan ik toevoegen aan mijn muziek. Ik lees een boek en weet weer meer dan daarvoor. Zoals ik groei als mens, groeit mijn muziek met mij mee." «

Die schöne Müllerin - Franz Schubert
Ian Bostridge en Saskia Giorgini
Pentatone, PTC 5186775